

Prof. dr hab. Wiesław Koziara

Nauki rolnicze

**Recenzja osiągnięć dr inż. Jana Buczka ubiegającego się o nadanie stopnia doktora
habilitowanego nauk rolniczych w zakresie agronomii**

Wykonana na zlecenie dr hab. prof. UR Czesława Puchalskiego Dziekana Wydziału Biologiczno-Rolniczego
Uniwersytetu Rzeszowskiego z dnia 26 września 2016 roku

1. Najważniejsze fakty z życiorysu zawodowego Kandydata

Doktor Jan Buczek w 1992 roku ukończył studia na Wydziale Ekonomiki Produkcji Rolniczej, Akademii Rolniczej w Krakowie, Filia w Rzeszowie uzyskując stopień **magistra inżyniera w zakresie ekonomiki produkcji rolniczej**.

Pracę doktorską pt. *Zawartość metali ciężkich w glebie i roślinach wzdłuż szlaków komunikacyjnych południowo-wschodniej Polski*, obronił w 2000 roku przed Radą Wydziału Rolniczego Akademii Rolniczej w Krakowie uzyskując stopień **doktora nauk rolniczych w dyscyplinie agronomii**. Pracę doktorską wykonał pod kierunkiem prof. dr hab. Czesławy Jasiewicz.

Przez cały okres pracy zawodowej Habilitant zatrudniony jest na Uniwersytecie Rzeszowskim (wcześniej Akademia Rolnicza w Krakowie, Filia w Rzeszowie). Rozpoczął od stanowiska asystenta (luty 1992) w Katedrze Technologii Produkcji Rolniczej następnie adiunkt (październik 2000) w Zakładzie Mechanizacji Rolnictwa, a od października 2012 do chwili obecnej zatrudniony jest na stanowisku starszego wykładowcy w Katedrze Produkcji Roślinnej.

2. Ocena:

a) osiągnięcia naukowego wymienionego w Art. 16 ust. 2 Ustawy z marca 2003 (znowelizowanej w 2011 r.)

Jako osiągnięcie naukowe Habilitant przedstawił jedno-tematyczny cykl prac pod wspólnym tytułem „**Ocena wybranych czynników agrotechnicznych w efektywności uprawy form jarych i ozimych pszenicy**”.

Cykl ten składa się z jedenastu publikacji naukowych, z których 1 znajduje się na liście A czasopism MNiSzW, a pozostałe wymieniane są na liście B. Impact Factor pracy

ujętej w „osiągnięciu”, liczony według wartości dla roku wydania wynosi 1,226, a łączna wartość wskaźnika naukometrycznego 109 pkt.

Omawiane prace ukazały się w Acta Agrophysica – 2, Annales UMCS – 3, Fragmenta Agronomica – 2, Nauka Przyroda Technologie – 1, Plant Soil Environment – 1, Progres in Plant Protection – 2.

Z zestawienia tego wynika, że publikacje składające się na osiągnięcie ukazały się w 6 liczących się w dyscyplinie wydawnictwach naukowych co potwierdza wartość tego dorobku. We wszystkich pracach Habilitant jest autorem wiodącym – z jasno sprecyzowanym wkładem w zaprojektowanie i przeprowadzenie badań oraz w interpretację wyników i przygotowanie publikacji ocenionym na 70-80%. Znaczący wkład Kandydata w powstanie przedmiotowych prac został potwierdzony stosownymi oświadczeniami współautorów.

Podstawę tych opracowań naukowych stanowiły doświadczenia polowe przeprowadzone w latach 2004-2014. Na ogół były to trzyletnie serie doświadczeń dwuczynnikowych prowadzonych w układzie zależnym (split-plot). Osiem prac poświęcono problematyce uprawy pszenicy ozimej, a trzy formie jarej tego zboża. W jednej z prac uwzględniono również pszenicę twardą (*Triticum durum*). Obserwacje polowe poszerzono o analizy laboratoryjne, a interpretacji uzyskanych wyników dokonano z wykorzystaniem aktualnych, ogólnie akceptowanych metod analizy statystycznej. Wszystkie doświadczenia założono i przeprowadzono poprawnie pod względem metodycznym, a ponadto wykonano je w różnych lokalizacjach, co uwiarygodnia wnioski końcowe. Oryginalne wyniki badań własnych zawartych w pracach stanowiących osiągnięcie odniesiono do opinii przedstawionych w licznych, trafnie dobranych pozycjach literatury krajowej i zagranicznej. Wolno więc stwierdzić, że pod względem wartości naukowej zgromadzony dorobek nie budzi najmniejszych wątpliwości metodycznych i może stanowić podstawę ubiegania się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Za główny kierunek dociekań naukowych Kandydat przyjął rozpoznanie i opracowanie problematyki kształtowania wielkości i jakości plonu ziarna odmian populacyjnych i mieszańcowych pszenicy ozimej w warunkach klimatyczno-glebowych województwa podkarpackiego oraz reakcji form jarych i ozimych pszenicy na stosowanie różnych metod regulacji zachwaszczenia ładu.

Wprawdzie wielowiekowa obecność pszenicy w praktyce rolniczej jak i wieloletnia w doświadczalnictwie sprawiły, iż bogata jest również literatura tematu, ale przyjęcie za główny cel **ocenę reakcji odmian mieszańcowych pszenicy ozimej na podstawowe czynniki plonotwórcze jak i skutków stosowania obniżonych dawek herbicydów w interakcji z różnymi czynnikami agrotechnicznymi w uprawie pszenicy** stanowią istotne novum w literaturze tego obszaru. W tym względzie można stwierdzić, iż zaprezentowane badania nad

agrotechniką pszenicy, zarówno w aspekcie wielkości jak i jakości plonu ziarna zachowują ciągle aktualność.

Formułując cel badań Habilitant postawił 5 szczegółowych pytań, a mianowicie:

- a) jak technologie uprawy kształtują plon i jego komponenty u odmian mieszańcowych i populacyjnych pszenicy ozimej,
- b) jak zmienia się wartość technologiczna ziarna odmian mieszańcowych w zależności od technologii uprawy,
- c) jaki jest związek zachwaszczenia pszenicy mieszańcowej z intensywnością technologii uprawy,
- e) jaka jest efektywność stosowania różnych metod regulacji zachwaszczenia w uprawie pszenicy jarej,
- f) jaka jest skuteczność dzielenia dawek herbicydów w uprawie pszenicy ozimej.

Takie przedstawienie wielowątkowych badań porządkuje je i pozwala na wydzielenie najcenniejszych osiągnięć w poszczególnych obszarach zainteresowań Habilitanta.

Szczególnie cenne jest:

- skwantyfikowanie różnic (przewagi) w plonowaniu odmian mieszańcowych pszenicy ozimej względem odmian populacyjnych
- wykazanie związku zawartości białka, glutenu mokrego i wskaźnika sedymentacji z intensywnością technologii uprawy pszenicy
- potwierdzenie wpływu technologii uprawy na skład frakcyjny białka w ziarnie porównywanych odmian,
- wykazanie gorszych właściwości technologicznych ziarna odmian mieszańcowych niż odmian populacyjnych,
- wykazanie większej konkurencyjności względem chwastów odmian pszenicy mieszańcowej niż populacyjnych,
- wykazanie podobnej skuteczności metody mechaniczno-chemicznej w ograniczaniu zachwaszczenia pszenicy jak po zastosowaniu pełnej dawki herbicydu,
- wskazanie możliwości obniżenia dawek herbicydów Huzar 05 WG, Sekator 6,25 WG, i Arelon Dyspersyjny 500 SC o 25%,

W mojej ocenie osiągnięcie naukowe dr Jana Buczka stanowi znaczący wkład w rozwój nauk rolniczych w dyscyplinie agronomii i ma charakter poznawczy jak i użyteczny. Badania, które współtworzył, wykonał i opublikował świadczą o Jego dobrym przygotowaniu do prowadzenia samodzielnej pracy naukowej.

b) Ocena pozostałego opublikowanego dorobku naukowego

Doktor inż. Jan Buczek, poza pracami ujętymi w osiągnięciu naukowym (11) jest autorem/współautorem 55 oryginalnych prac twórczych i 5 rozdziałów w monografiach. Jako wartościowe dopełnienie Jego dorobku uznać należy również 11 doniesień konferencyjnych. Łączny dorobek publikatorski Kandydata obejmuje więc 71 pozycji.

Wartościowanie dorobku Kandydata (poza osiągnięciem) wskazuje, że spośród 55 prac oryginalnych 2 ukazały się w czasopismach wymienianych w Journal Citation Reports dając łączny Imact Factor 0.847, a 53 prace w **osiemnastu** krajowych czasopismach, wysoko cenionych w dziedzinie uprawianej przez dr J. Buczka. Tak szeroka gama wydawnictw naukowych, w których prace Kandydata uzyskały pozytywne opinie różnych recenzentów i akceptację edytorów tych wydań, dowodzi wysokiego poziomu Jego badań i poprawności przygotowania publikacji.

Wartość punktową swojego dorobku (poza osiągnięciem) Kandydat obliczył na 352 pkt. Jest to poprawne wyliczenie ponieważ przy jego wykonywaniu uwzględnione zostało zalecenie przypisywania wartości wskaźnika naukometrycznego zgodnie z obowiązującym w roku opublikowania pracy.

Przedstawiony do recenzji dorobek naukowy dr J. Buczka jest znaczący i wyraźnie ukierunkowany. W zdecydowanej większości jest to dorobek zespołowy, co przy realizowaniu wielowątkowej tematyki badawczej jest w pełni uzasadnione. Obecnie, w powiększaniu kompendium wiedzy takie zasady obowiązują, ponieważ każdy ze współautorów wnosi wiedzę zgodną ze swoją specjalnością. Ponadto pragnę podkreślić dużą aktywność Kandydata w udostępnianiu wyników badań i wymianie myśli naukowych co potwierdza Jego czynny udział w krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych.

Jeśli w ocenie merytorycznej dorobku naukowego jako wyróżnik przyjąć wiodący cel badawczy to w dorobku dr J. Buczka jest to niewątpliwie problematyka **agrotechniki roślin zbożowych**, a w tym, **regulacja zachwaszczenia łąn oraz dobór przedplonu i nawożenia azotem**. Ponadto **kształtowanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz ocena zanieczyszczeń roślin uprawianych przy drogach**.

W obrębie tej szerokiej problematyki wydzielić można 4 szczegółowe nurty zainteresowań naukowych Kandydata, a mianowicie:

a) regulacja zachwaszczenia zbóż poprzez stosowanie herbicydów i międzygatunkowe siewy mieszane - był to dominujący od początku kariery naukowej Ocenianego obszar badawczy. Rezultatem tych badań było rozpoznanie skuteczności kilkunastu herbicydów stosowanych w zbożach oraz uszeregowanie chwastów pod względem wrażliwości na substancje aktywne stosowanych herbicydów. Integralną częścią tego programu badawczego

były prace w zakresie wiosennej regulacji zachwaszczenia łąnów pszenicy ozimej. To zagadnienie jest szczególnie ważne w warunkach utrudniających jesienne stosowanie herbicydów, jak i w siewach opóźnionych. Dociekania Kandydata dotyczyły również zmian zachwaszczenia na skutek różnych technologii uprawy jak i zagęszczania siewu formy jarej i ozimej pszenicy.

Badania nad mieszkankami międzygatunkowymi zbóż wykazały, że taki sposób uprawy istotnie ogranicza zachwaszczenie, a ponadto stanowią one lepszy przedplon dla zbóż niż uprawa pszenicy bądź jęczmienia w czystym siewie.

Ważnym wynikiem badań z zakresu chwastów było określenie składu gatunkowego, plenności i niektórych cech biometrycznych gatunków roślin występujących na kilkuletnich odłogach, mogących stanowić zagrożenie dla pól uprawnych.

b) dobór przedplonu i dawki nawożenia azotem w uprawie pszenicy - w tym obszarze badawczym Kandydat koncentrował się m.in. na obserwacjach wzrostu, rozwoju i plonowania pszenicy jarej i ozimej w uprawie po różnych przedplonach zbożowych i niezbożowych. Zebrane wyniki potwierdziły przewagę bobowatych i owsa jako przedplonów dla roślin zbożowych nad innymi porównywanymi gatunkami.

Z kolei prace nad nawożeniem pszenicy azotem pozwoliły na wskazanie optymalnych dawek tego składnika jak i sposobów jego stosowania dla wielkości i jakości plonu ziarna. W doświadczeniach nawozowych dr Jan Buczek uwzględnił również pszenicę twardą wskazując efektywne dawki azotu dla tego gatunku. Wartościowy fragment, rzadko prezentowany w literaturze, stanowi poszukiwanie zależności między nawożeniem pszenicy twardej a wskaźnikami LAI i SPAD.

c) kształtowanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej – jest to poboczny, względem agrotechnicznego, nurt zainteresowań naukowych Kandydata. Uznać go jednak należy za istotny, zwłaszcza w aspekcie polityki regionalnej UE. Stopień wykorzystania rolniczej przestrzeni produkcyjnej kształtowany jest zarówno przez czynniki przyrodniczo-agrotechniczne jak i organizacyjno-ekonomiczne co potwierdziły rozważania z tego zakresu. Ponadto pozwoliły one na rozpoznanie zróżnicowania Podkarpacia pod względem potencjału przestrzeni rolniczej. Ważnym wynikiem prac zespołu realizującego ten program jest wykazanie dla województwa podkarpackiego ujemnego bilansu glebowej materii organicznej w analizowanym okresie 2002-2012 i wyliczenie ilości biomasy jaką należy corocznie wprowadzać do gleby dla poprawy tego bilansu.

d) ocena zanieczyszczeń roślin uprawianych przy drogach - w literaturze rzadko prezentowane są wyniki badań nad wpływem intensywnie użytkowanych tras komunikacyjnych na zawartość metali ciężkich w różnych organach roślin uprawianych w

pobliżu dróg. Ten nurt badawczy stanowi wprowadzie niewielką część dorobku Habilitanta (3 publikacje), a realizował go jako członek zespołu tematycznego. Wągate tych prac podnoszą jednak sformułowane uogólnienia, które dowodzą, że „...jeszcze w odległości 100m od drogi ponad 50% ziarna badanych zbóż ze względu na zawartość kadmu nie spełniało wymagań jakościowych...” Poza tym stwierdzono zdecydowanie wyższą zawartość Pb i Cd w słomie pszenicy ozimej i jarej niż w ziarnie.

Reasumując mogę stwierdzić, że dorobek naukowy dr Jana Buczka jest, jak wykazano wyżej obfity, jakościowo dobry, merytorycznie wyraźnie uprofilowany na 4 nurty i co równie ważne poprawny metodycznie.

Podsumowanie akapitu 2

Osiągnięcie naukowe dr Jana Buczka tworzą prace przygotowane na podstawie poprawnie zaprojektowanych i zrealizowanych badań, które opublikowane zostały w uznawanych w środowisku wydawnictwach. Łączy je wspólny cel jakim było rozpoznanie w ważnych obszarach problematyki uprawy formy jarej i ozimej pszenicy. Dotyczyły one aktualnej problematyki badawczej i stanowią wzbogacenie wiedzy w zakresie agrotechniki pszenicy. Stąd osiągnięcie naukowe uznać należy za istotny wkład Habilitanta w rozwój nauk rolniczych w dyscyplinie agronomia.

Również pozostałe badania, które zaplanował, wykonał bądź współrealizował, a następnie opublikował w różnych, przy tym bardzo liczących się czasopismach naukowych świadczą o Jego dobrym przygotowaniu do prowadzenia samodzielnej pracy naukowej. Godzi się również zaznaczyć, że oprócz pierwiastka naukowego obecnego w doświadczeniach i publikacjach, dr J. Buczek dużą wagę przywiązywał do aspektu praktycznego całej swojej działalności.

3. Ocena istotnej aktywności badawczej, współpracy międzynarodowej, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego habilitanta zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

a) autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR) –

Doktor Jan Buczek jest współautorem 3 prac opublikowanych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR), z czego 1 została włączona do osiągnięcia

naukowego. Wszystkie te publikacje powstały po uzyskaniu przez Kandydata stopnia doktora nauk rolniczych.

b) udzielone patenty międzynarodowe lub krajowe –

Kandydat nie posiada tego rodzaju dokonań.

c) wynalazki, wzory użytkowe i przemysłowe, które uzyskały ochronę, w tym te, które zostały wystawione na międzynarodowych lub krajowych wystawach lub targach –

Kandydat nie posiada tego rodzaju dokonań.

§ 4. Kryteria oceny w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych habilitanta we wszystkich obszarach wiedzy obejmują:

1) autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych innych niż znajdujące się w bazach lub na liście, o których mowa w § 3, dla danego obszaru wiedzy;

Kandydat jest współautorem 2 rozdziałów w monografiach anglojęzycznych i 3 wydanych w języku polskim. Monografie te ukazały się po uzyskaniu przez Habilitanta stopnia doktora.

2) autorstwo lub współautorstwo odpowiednio dla danego obszaru: opracowań zbiorowych, katalogów zbiorów, dokumentacji prac badawczych, ekspertyz, utworów i dzieł artystycznych;

Kandydat jest współautorem 1 sprawozdania złożonego w NCN, 2 projektów finansowanych ze środków UE oraz 11 badań zarejestrowanych w UR

3) sumaryczny *impact factor* publikacji naukowych według listy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania;

Sumaryczny Impact Factor prac dr inż. Jana Buczka wynosi 2,073.

4) liczbę cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS);

Liczba cytowań prac Habilitanta według Web of Science (WoS) wynosi 0^{*},

5) indeks Hirscha opublikowanych publikacji według bazy Web of Science (WoS);

Indeks Hirscha prac Habilitanta według WoS wynosi 0^{*}.

* indeksowane prace Kandydata ukazały się głównie w 2016. co w dużej mierze tłumaczy brak cytowań.

6) kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach;

Kandydat był wykonawcą 1 projektu NCN i 2 finansowanych ze środków UE

7) międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność odpowiednio naukową albo artystyczną;

Nagroda Zespołowa JM Rektora Uniwersytetu Rzeszowskiego

8) wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych.

Habilitant wygłosił 2 referaty na konferencjach krajowych

§ 5. Kryteria oceny w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej habilitanta we wszystkich obszarach wiedzy obejmują:

1) uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych;

Kandydat nie uczestniczył

2) udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych tych konferencji;

Dr inż. Jan Buczek aktywnie uczestniczył w 3 międzynarodowych oraz w 19 krajowych konferencjach naukowych. Ponadto był członkiem komitetów organizacyjnych 1 Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej i 1 Międzynarodowej Konferencji Naukowej.

3) otrzymane nagrody i wyróżnienia;

Pkt. 4.7

4) udział w konsorcjach i sieciach badawczych;

Kandydat nie uczestniczył

5) kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych, a w przypadku badań stosowanych we współpracy z przedsiębiorcami;

Habilitant kierował badaniami realizowanymi we współpracy z COBORU, współpracował w zakresie naukowo-badawczym i dydaktyczno-szkoleniowym z Podkarpackim Ośrodkiem Doradztwa Rolniczego oraz firmą ZMM MAXPOL Andrzej Polak w zakresie prac naukowo-badawczych.

6) udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism;

Kandydat pełnił funkcję współredaktora 2 monografii naukowych.

7) członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych;

Kandydat jest członkiem European Society for Agronomy oraz Polskiego Towarzystwa Agronomicznego.

8) osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki lub sztuki;

W ramach pracy dydaktycznej dr inż. Jan Buczek prowadził wykłady/ćwiczenia na Wydziale Biologiczno-Rolniczym UR w Rzeszowie dla studentów stacjonarnych i niestacjonarnych 3 kierunków studiów, łącznie w 15 przedmiotach.

Ponadto prowadził wykłady w ramach programu Erasmus dla studentów w Nitrze, Słowacja, opracował program praktyki zawodowej dla studentów kierunku Rolnictwo. Uczestniczył w tworzeniu skryptu e-learning'owego oraz baz danych agrometeorologicznych.

W zakresie popularyzacji nauki uczestniczył jako wykładowca w licznych szkoleniach dla doradców i praktyki rolniczej oraz seminariach dla pracowników samorządu terytorialnego.

9) opiekę naukową nad studentami i lekarzami w toku specjalizacji;

Habilitant pełnił funkcję promotora 40 prac magisterskich, 12 prac inżynierskich oraz 6 licencjackich.

10) opiekę naukową nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego, z podaniem tytułów rozpraw doktorskich;

Kandydat pełnił funkcję promotora pomocniczego w postępowaniach doktorskich:

„Reakcja polskich odmian lnianki siewnej na wybrane elementy agrotechniki”

„ Reakcja odmian pszenicy ozimej na poziom intensywności technologii produkcji”

11) staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich;

Kandydat odbył staże w: Katedrze Chemii Rolnej AR w Krakowie, Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, Universitat fur Bodenkultur w Wiedniu oraz w Szent Istvan Egyetem w Godollo, Węgry. Ponadto uczestniczył w 3 szkoleniach organizowanych przez jednostki krajowe.

12) wykonanie ekspertyz lub innych opracowań na zamówienie organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne lub przedsiębiorców;

Kandydat nie wykonywał

13) udział w zespołach eksperckich i konkursowych;

Kandydat pełnił funkcję Członka Komisji Dydaktycznej ds. kierunku „Odnawialne źródła energii, Członka Rady Programowej studiów podyplomowych „Technologie w systemach produkcji rolniczej i rozwoju obszarów wiejskich”

14) recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych.

Kandydat wykonywał recenzje m.in. dla wydawnictw: Zeszyty Problemowe Postępów Nauk Rolniczych oraz Fragmenta Agronomica.

Podsumowanie aktywności habilitanta w § 3-5

Doktor Jan Buczek jest współautorem 3 prac opublikowanych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR), a sumaryczny Impact Factor Jego prac wynosi 2,073.

Satysfakcjonujące są również pozostałe osiągnięcia Habilitanta, dotyczące opracowań monograficznych oraz prac opublikowanych w czasopismach nie ujętych w bazie JCR, jak również Jego aktywny udział w konferencjach naukowych w kraju i zagranicą oraz w transferze wiedzy do praktyki rolniczej.

Doktor J. Buczek poszczycić się może znaczącymi dokonaniem względem kryteriów wymienionych w par. 3 a), par. 4 pkt. 1-3 oraz 6-8 i w 11 spośród 14 punktów par. 5 Rozp. Min. NiSW w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego z dnia 1 września 2011 r.

4. Wniosek końcowy

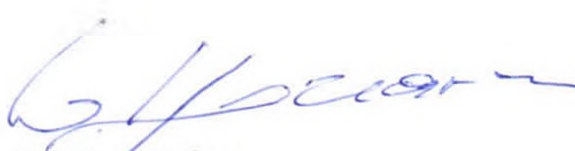
Oceniając pozytywnie całokształt dorobku naukowego, dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz we wszystkich innych obszarach dr inż. Jana Buczka na podkreślenie zasługuje to, że:

- opublikowane osiągnięcie naukowe prezentuje dużą wartość poznawczą i nawiązuje do aktualnych problemów nurtujących rolnictwo
- pozostały dorobek naukowy spełnia z nawiązką wymogi stawiane w kryteriach osiągnięć zawartych w stosownym Rozporządzeniu MNiSW
- poszczycić się może znaczącymi dokonaniem organizacyjnymi na rzecz dydaktyki, popularyzacji nauki i współpracy z otoczeniem
- cechuje Go umiejętność organizowania i pracy w zespołach badawczych

W świetle przedstawionych faktów jestem głęboko przekonany, że dr inż. Jan Buczek spełnia w całej rozciągłości, wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego.

Uwzględniając treść Ustawy o stopniach i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki (Dz. U RP nr 65 poz. 595 z dnia 16 kwietnia 2003 z późn. zm.) **popieram wniosek dra J. Buczka o nadanie Mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie agronomia.**

Poznań, 2 listopada 2016

Wiesław Koziara